

Sygn. akt II Cz 340/13

POSTANOWIENIE

Dnia 16 kwietnia 2013 r.

Sąd Okręgowy w Świdnicy, II Wydział Cywilny Odwoławczy

w składzie następującym:

Przewodniczący: SO Anatol Gul

SSO Jerzy Dydo

SSO Aleksandra Żurawska

po rozpoznaniu w dniu 16 kwietnia 2013 r. w Świdnicy

na posiedzeniu niejawnym

zażalenia strony pozwanej Towarzystwa (...) S.A. w W.

na postanowienie o kosztach procesu zawarte w pkt. III wyroku Sądu Rejonowego w Kłodzku z dnia 21 lutego 2013 r., sygn. akt I C 704/13,

w sprawie z powództwa J. N.

o zapłatę 24.685 zł

p o s t a n a w i a:

I. zmienić zaskarżone orzeczenie w pkt. III w ten sposób, że zasądzone od strony pozwanej na rzecz powoda koszty procesu w kwocie 5.969,30 zł obniżyć do 3.569,30 zł;

II. nie obciążać powoda kosztami postępowania zażaleniowego.

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem zawartym w pkt. III wyroku z dnia 21 lutego 2013 r. Sąd Rejonowy, na podstawie art. 98 § 1 kpc i art. 99 kpc zasądził od strony pozwanej na rzecz powoda koszty procesu w kwocie 5.969,30 zł. W uzasadnieniu wskazał, że nakład pracy pełnomocnika powódki uzasadnia przyznanie wynagrodzenia w wysokości dwukrotnej stawki minimalnej.

W zażaleniu na powyższe postanowienie, wnosząc o jego zmianę przez obniżenie zasądzonej na rzecz powoda kwoty do 3.569,30 zł, strona pozwana zarzuciła naruszenie przepisów art. 98 kpc w zw. z § 2 ust. 1 i 2 oraz § 6 pkt 5 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz. U. Nr 163, poz. 1349 z 2002 r.), podnosząc, że Sąd pierwszej instancji niezasadnie przyjął, że nakład pracy pełnomocnika powoda uzasadnia przyznanie wynagrodzenia w wysokości dwukrotnej stawki minimalnej. Zdaniem skarżącej, sprawa nie miała skomplikowanego charakteru, pełnomocnik reprezentujący powoda jest kancelarią odszkodowawczą, która trudni się sprawami z tego zakresu, zatem przygotowanie pozwu, jak również reprezentacja w sprawie miała charakter typowy i nie wiązała się ze szczególnym nakładem pracy. Czynności wykonane w sprawie nie odbiegały od normy, sprawa nie była szczególnie skomplikowana, zatem nie ma podstaw do przyznania kosztów zastępstwa procesowego w podwójnej wysokości. Sąd nie wskazał przy tym okoliczności, które dałyby podstawę do przyjęcia większego nakładu pracy pełnomocnika, koniecznego do wyjaśnienia sprawy.

Sąd Okręgowy zważył:

Zażalenie jest uzasadnione.

Stosownie do treści § 2 ust. 1 i 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (Dz. U. Nr 163, poz. 1349 ze zm.), zasądzając opłatę za czynności radcy prawnego z tytułu zastępstwa prawnego, sąd bierze pod uwagę niezbędny nakład pracy pełnomocnika, a także charakter sprawy i wkład pracy pełnomocnika w przyczynienie się do jej wyjaśnienia i rozstrzygnięcia, przy czym podstawę zasądzenia tej opłaty stanowią stawki minimalne określone w stosownych przepisach. Opłata ta nie może być jednocześnie wyższa niż sześciokrotna stawka minimalna ani przekraczać wartości przedmiotu sprawy. Tym samym w przyjętych stawkach minimalnych oddana została swoista wycena koniecznego nakładu pracy po stronie pełnomocnika związana ze specyfiką określonego rodzaju postępowań. Jednocześnie ustawodawca pozostawił możliwość uwzględnienia przez sąd orzekający pewnych nadzwyczajnych, szczególnych okoliczności, które pojawiając się w danej sprawie zwiększają diametralnie nakład pracy niezbędnej do prawidłowej realizacji obowiązków profesjonalnego pomocnika procesowego. Brak jest więc przesłanek do zasądzania wynagrodzenia wyższego od stawek minimalnych w sprawie, w której żadne ekstraordynaryjne okoliczności nie wystąpiły, a skala aktywności radcy prawnego pozostawała na przeciętnym poziomie. Na gruncie rozpatrywanej sprawy należy dostrzec, że pełnomocnik powoda nie uzasadnił w żaden sposób swojego wniosku o przyznanie wynagrodzenia przekraczającego stawki minimalne. Nie wskazał szczególnych okoliczności wymagających zwiększonego nakładu pracy, wykraczającego poza typowe sytuacje przewidziane przez ustawodawcę. Nie wyjaśnił także na czym miałyby polegać owa szczególna aktywność w sprawie wymagająca uwzględnienia przy ustalaniu wysokości wynagrodzenia za podjęte czynności w sprawie. Również Sąd nie uzasadnił powodów, dla których przyznał pełnomocnikowi powoda wynagrodzenie w podwójnej wysokości, a trzeba podkreślić, że zasądzając konkretną kwotę tytułem wynagrodzenia pełnomocnika sąd winien precyzyjnie wskazać nie tylko ogólne przepisy dotyczące tej kwestii i konkretny przepis w/ w rozporządzenia, ale także, gdy wynagrodzenie to jest wyższe niż wskazane w rozporządzeniu stawki minimalne, dodatkowo winien wskazać okoliczności zdecydowanie zwiększające nakład pracy niezbędnej do prawidłowej realizacji obowiązków pełnomocnika i uzasadniającej przyznanie wynagrodzenia powyżej minimalnej wysokości. W ocenie Sądu Okręgowego, czynności wykonane w rozpoznawanej sprawie nie odbiegały od czynności typowych, a sprawa nie była szczególnie skomplikowana, zatem nie było podstaw do przyznania kosztów zastępstwa procesowego w podwójnej wysokości.

Mając powyższe na uwadze, Sąd Okręgowy, na podstawie art. 386 § 1 kpc w zw. z art. 397 § 2 kpc zmienił zaskarżone postanowienie jak w pkt. I, a o kosztach postępowania zażaleniowego z uwagi na charakter sprawy i sytuację finansową powoda orzekł w oparciu o przepis art. 102 kpc w zw. z art. 391 § 1 kpc i art. 397 § 2 kpc.